

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

dosarul nr. 3ra-194/18

Judecător: A. Cucerescu

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: M. Guzun, N. Simciuc, I. Cotruță

Î N C H E I E R E

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ciuperco Victor împotriva Ministerului Afacerilor Interne, intervenienți accesorii Ministerul Apărării și Casa Națională de Asigurări Sociale, cu privire la repunerea în termen, recunoașterea ilegalității refuzului, stabilirea și plata alocației nominale de stat pentru merite deosebite, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, prin care s-au respins cererile de apel declarate de Ciuperco Victor și Ministerul Afacerilor Interne, și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 15 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La 14 ianuarie 2016, Ciuperco Victor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, intervenienți accesorii Ministerul Apărării și Casa Națională de Asigurări Sociale, cu privire la repunerea în termen, recunoașterea ilegalității refuzului, stabilirea și plata alocației nominale de stat pentru merite deosebite, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 30 mai 1991 a fost concediat din cadrul Ministerului Apărării, fiind trecut în rezerva forțelor armate, cu dreptul de a primi pensie pe linia Ministerului Apărării, iar începând cu 01 iulie 2012, a fost transferat cu dreptul de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne.

Menționează reclamantul că în perioada 11 noiembrie 1986 - 20 ianuarie 1989, a fost participant al acțiunii militare în Afganistan, iar ca rezultat a fost decorat cu distincția de stat „Steau Roșie”, nr. 3818663.

La 27 noiembrie 2015 s-a adresat cu cerere către Casa Națională de Asigurări Sociale, Ministerul Apărării și Ministerul Afacerilor Interne, solicitând stabilirea și plata alocației nominale de stat pentru merite deosebite față de stat, începând cu data pensionării, în mărime de 500 lei lunar.

Prin răspunsul nr. C-1806/15 din 07 decembrie 2015, Casa Națională de Asigurări Sociale l-a informat că în conformitate cu art. 23 al Legii cu privire la veterani nr.190XV din 08.05.2003, alocația nominală se stabilește de către organele abilitate cu dreptul de stabilire și achitare a pensiilor, la prezentarea actelor ce confirmă dreptul la alocație, iar conform informației din cerere, începând cu 01 iulie 2012, solicitantul este beneficiar de pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne.

Prin răspunsul nr. 11/1681 din 16 decembrie 2015, Ministerul Apărării a respins cererea sa motivând prin faptul că, conform art. 22 alin. (1) lit. b) al Legii cu privire la veterani nr. 190-XV din 08.05.2003, persoanele decorate cu ordine, cu excepția persoanelor decorate cu ordinele „Ordinul Republicii”, „Ștefan cel Mare” și „Slava muncii” de clasele I, II și III și persoanelor care dețin titlul de „Erou al Muncii Socialiste” se stabilește alocație nominală de stat pentru merite deosebite față de stat în mărime de 50 lei lunar și că echivalarea unor ordine și medalii ale fostei URSS cu cele ale Republicii Moldova, după ierarhie, nu prezumă și echivalarea lor în cuantumul plății alocației nominale de stat.

Prin răspunsul nr. C-233/15 din 28 decembrie 2015, Ministerul Afacerilor Interne a respins cererea sa, iar în motivarea refuzului a stipulat că conform art. 22 alin. (1) lit. b) al Legii cu privire la veterani nr. 190-XV din 08.05.2003, persoanele decorate cu ordine, cu excepția persoanelor decorate cu ordinele „Ordinul Republicii”, „Ștefan cel Mare” și „Slava muncii” de clasele I, II și III și persoanelor care dețin titlul de „Erou al Muncii Socialiste” se stabilește alocație nominală de stat pentru merite deosebite față de stat în mărime de 50 lei lunar.

Consideră reclamantul că prin răspunsurile acordate i se încalcă dreptul de a primi alocație nominală pentru merite deosebite față de stat.

Solicită repunerea în termenul de prescripție, recunoașterea ilegalității răspunsului Ministerului Apărării nr. 11/1681 din 16 decembrie 2015 și răspunsului Ministerului Afacerilor Interne nr. C-233/15 din 28 decembrie 2015, obligarea Ministerului Afacerilor Interne la stabilirea și plata alocației nominale de stat pentru merite deosebite față de stat începând cu data pensionării – 30 mai 1991, în mărime de 500 lei lunar, încasarea din contul Ministerului Afacerilor a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și a sumei de 7 500 lei cu titlu de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 15 martie 2017 cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a repus în termen Ciuperco Victor la înaintarea acțiunii. S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să stabilească și să achite lui Ciuperco Victor alocația nominală de stat pentru merite deosebite față de stat, în mărime de 500 lei lunar, începând cu 27 noiembrie 2015. S-a încasat de la Ministerul

Afacerilor Interne în beneficiul lui Ciuperco Victor prejudiciul moral în mărime de 3000 lei și cheltuielile de judecată cu titlu de asistență juridică în mărime de 3000 lei. În rest pretențiile au fost respinse.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Ciuperco Victor și Ministerul Afacerilor Interne, au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, s-au respins cererile de apel declarate de Ciuperco Victor și Ministerul Afacerilor Interne, și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 15 martie 2017.

La 27 decembrie 2017, Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține recurentul cu referire la prevederile Legii contenciosului administrativ, că răspunsul autorității publice cu caracter explicativ nu poate fi considerat act administrativ, dat fiind că acesta este o opinie a autorității publice.

Cât privește cerința intimatului privind achitarea alocației nominale în mărime de 500 lei, relatează că potrivit Avizului consultativ aprobat prin decizia Comisiei juridice, numiri și imunități a Parlamentului Republicii Moldova din 19 decembrie 2012, pentru distincțiile de stat ale fostei URSS echivalente ca importanță nu este prevăzută și alocația nominală.

Cu referire la încasarea prejudiciului moral, consideră că în cazul dat simpla constatare a încălcării reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul suferit de către intimat.

În privința încasării cheltuielilor de judecată, susține că instanțele de judecată urmau să i-a în considerație dacă acestea au fost necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 10 octombrie 2017 a fost expediată în adresa părților la 16 noiembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 16215 (f.d. 236 160), fiind recepționată conform dovezii prezentate de către recurent la 21 noiembrie 2017 (f.d.167). Alte date privind recepționarea deciziei de către recurent la materialele dosarului nu există.

Prin urmare, recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne la 27 decembrie 2017, se consideră depus în termen.

Prin referința depusă la 26 februarie 2018, Ciuperco Victor a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea